

Sygn. akt I C 209/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka

Protokolant prot. sąd. Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 lipca 2018 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa G. z siedzibą w W.

przeciwko I. S.

o zapłatę 4824,58 zł

I. uchyła wyrok zaoczny z 19 kwietnia 2013 roku wydany w sprawie (...),

II. oddała powództwo,

III. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego 932 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa G. z/s w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego 4824,58 zł z ustawowymi odsetkami 1398,70 zł od 18 września 2008r. do dnia zapłaty i od 2947 zł od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 27 lipca 2011r. oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że na podstawie umowy cesji przejęła od Banku (...) S.A. w W. wierzytelność wobec pozwanego wynikającą z umowy kredytowej zawartej 3 października 2000 r. nr (...). Na dochodzoną pozwem kwotę składa się 1398,70 zł tytułem niespłaconej należności głównej i 2947 zł tytułem skapitalizowanych odsetek na dzień 17 września 2008 r. oraz 478,88 zł tytułem kosztów dochodzenia należności przez poprzedniego wierzyciela.

Sąd Rejonowy w Kłodzku w dniu 19 kwietnia 2013r. wydał wyrok zaoczny uwzględniający w całości powództwo.

Pozwany I. S. w dniu 29 stycznia 2018r. złożył sprzeciw od wyroku zaocznego, wskazując że dotychczas nie otrzymał żadnej korespondencji z Sądu, gdyż od wielu lat na stałe przebywa w H.. Stąd nie nastąpiło skuteczne doręczenie wyroku zaocznego, a zatem nie rozpoczął się bieg terminu do wniesienia sprzeciwu. Pozwany wniósł o prawidłowe doręczenie mu odpisu wyroku i z ostrożności procesowej podniósł zarzut przedawnienia roszczenia. W dalszym piśmie pozwany podniósł zarzut niewykazania istnienia wierzytelności, braku legitymacji materialnej czynnej po stronie powoda, błędnego wyliczenia dochodzonego roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany I. S. 25 września 2000 r. złożył wniosek o wydanie karty kredytowej C., obejmującej kartę silver.

Strona powodowa w dniu 29 stycznia 2010r. wystawiła wyciąg nr (...) w który wskazała, że Funduszowi przysługuje w stosunku do dłużnika I. S. wierzytelność z tytułu umowy nr (...) zawartej 3 października 2000 r. z Bankiem (...)

S.A. na łączną kwotę 4824,58 zł, na którą składa się 1398,70 zł należność główna, 2947 zł skapitalizowane odsetki na dzień 17 września 2008 r. oraz 478,88 zł koszty.

Pismem z 30 września 2008r. Bank (...) S.A. z siedzibą w W. sporządził pismo skierowane do pozwanego – zawiadomienie o przelewie wierzytelności skutecznej z dniem 17 września 2008r. Z załącznika do umowy przelewu wierzytelności wynika poprzednik prawny powoda uzyskał klauzulę wykonalności na bankowy tytuł egzekucyjny w sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa pod sygn. akt (...).

Strona powodowa pismem z 15 lutego 2010r. wezwała pozwanego do zapłaty. Pismo było awizowane i niepodjęte w terminie.

Dowód:

- Wniosek o wydanie karty kredytowej k. 9;
- Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu k. 15;
- Zawiadomienie o przelewie k. 16;
- Przesądowe wezwanie do zapłaty k. 17.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Pozwany w sprzeciwie od wyroku zaocznego podniósł zarzut nieistnienia dochodzonej należności, wskazując że nie wie z jakiego tytułu wynika sporna wierzytelność, a ponadto podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów, z których wynika zasadność i wymagalność dochodzonego roszczenia, w szczególności nie przedłożyła umowy łączącej pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda, wypowiedzenia tej umowy, sposobu i podstawy wyliczenia dochodzonej należności. Podkreślić trzeba, że dokumenty dołączone do pozwu to wniosek pozwanego o wydanie karty kredytowej z 25 września 2000r., oraz wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda z 29 stycznia 2010 r. Dokumenty te są niewystarczające do prawidłowego zweryfikowania istnienia i wysokości, a przede wszystkim daty wymagalności dochodzonego roszczenia. Zważywszy na treść art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. strona powodowa w tym zakresie nie sprostała ciężącemu na niej obowiązkowi udowodnienia faktów, z których wywodziła swoje roszczenia. Już z tych przyczyn powództwo podlegało oddaleniu. Strona powodowa, mimo wezwania, nie odniosła się merytorycznie do zarzutu przedawnienia, w szczególności nie przedstawiła żadnych dowodów wskazujących na datę wymagalności roszczenia oraz ewentualne przerwy w biegu tego terminu. Wątpliwości budzą twierdzenia powoda, że należności wynikające z umowy zawartej 25 września 2000r. stały się wymagalne w dniu 17 września 2008r. (data wskazana w wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda), zwłaszcza że z załącznika do umowy cesji wierzytelności wynika, że poprzednik prawny powoda uzyskał klauzulę wykonalności na bankowy tytuł egzekucyjny w sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa pod sygn. (...). A zatem już w 2003r. wierzytelność była wymagalna. Stąd wysoce prawdopodobne jest, że roszczenie uległo przedawnieniu.

Z tych wszystkich powodów Sąd uchylił wyrok zaoczny z 19 kwietnia 2013r. i powództwo oddalił.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c.